

ברי את

רוזולף זלצמן, הגבר גבההקומה וא' דום השער, בנו של סוחר קטן בכפר שהת' פרסם בעולם כרודולף סלנסקי, אינו טי' רון בבית הסוהר. מאסרו הראשון: כהיותו בן 23, לפני 32 שנה, אחרי שהשתתף בהפי' גנתי'רוב קומוניסטית בלתי חוקית. שותפו של סלנסקי, לפי הקטיגור במש' פט פראג, ראש משרד האוצר הישראלי **אהוד אבריאלי**, נשאל על ידי עתונאים סקרנים אם הוא נשוי, השיב: "ועוד איך!" רקדנית הבאלט הצרפתית **ז'אנמרי**, שנכ' נסה לנעילה של **מוריה שירר** בסרט האנס אנדרסן, לאחר שהאחרונה נכנסה להר' יון, חזרה לצרפת, החליטה לא לשוב להולנ' בוד למרות הצלחתה הגדולה בסרט. הסיבה: "הגברים האמריקאים אינם יודעים לאהוב". מלבד ברכות ואחולים למינוי, קיבל שר הדואר החדש, הרב **מורדכי נורוק**, גם אגרת בעלת תוכן שונה. כתב לו תושב כפר אתא: "כשר שהוא גם רב, חובה עליו לד' אוג כי לפחות במשרדו לא יהיה חלול שבת. הכוונה: שדורי קול ישראל. אותו חרד לא ידע, כפי הנראה, כי תפקידיו של הרב נורוק מצומצמים ביותר, אינם כוללים את הפקוח על שרות השדור.

בחיבורת גרושה שעירית תליאבי-יפו הוציאה הודש, והמוקדשת לפתוח העיר, נתפרסם מאמר על יפו שהופיע לראשונה לפני 35 שנה בשבועון התורן. ניוירוק, כי עריכתו של ד"ר **שמריהו לוי**, מחבר ה' מאמר: **ידר בן גוריון**, שכתב בין השאר: "יפו היא מערי החוף העתיקות ביותר שב' עולם — ואולי העתיקה שבהן", סגנונו של בי. גיי. השתנה מאז; באותו מאמר, הש' תמש בעברית יותר דקדוקית, פחות מהפכ' גית, הרבה להשתמש במלה "את", אותה הוא מנוה עתה לחלוטין.

שחיית בוקר

איש הפלמ"ח **חיים** (באביאל ואד) **גורי**, מי שעסק בראשית המלחמה ברכש בפראג, כתב שיר בו תקף את משפט **סלנסקי** כי פראג, השיר, שגורי קרא אותו באוני חברים ללמודים (מכללת ירושלים) ולדעה (אחדות העבודה) הועתק בסנסטיל, מופץ בחשאי. **יעל**, נכדתו של **יצחק בן צבי**, מועמד מפא"י לנשיאות המדינה, לא שבעה רצון מבחירה זו. אמרה יעל הקטנה לסבתה, **רחל ינאית**, בקול חנוק מדמעות: "אני לא

הגוון, בהפסקה הגדולה, על ידי עשרות מחזורים של תלמידי הגימנסיה הרצליה ש' ברחוב הרצל, תליאבי. כל תלמיד ותלמיד והקיוסק החביב עליו. כמובן שגם בעלי הקיוסקים מהמים חלק בלתי נפרד ממסורת זו, ואגדות שונות נש' זרות מסביב לאשיותם. אחד מאלה הוא יעקב פומרנצ'יק, אדום שער ובעל גוף, בעל אחד מארבעת הקיוסקים שברחוב הרצל פינת

דלת האחורית של בית החולים. הוא ראה את התינוק בריא וצוהל. מספר הזקן: "הרו' פא (ד"ר גלסון) ראה אותי ואמר לי שאמו של לוק יכולה לבוא ולקחת אותו למחרת". משבאה האם לקבל את ילדה הבריא צפ' תה לה הפתעה מרה. "הרופא אמר לי שבני מת לפני שלושה ימים", הוא מספרת. המור מה ואבלה חזרה לבית בעלה בגן יבנה. כעבור חדשים עלה בדעת ההורים השכור

שום * ונשא אשה אחרת, בפני השופט החו' קר בפתח תקוה, הואשם בביגמיה. טען שמואל להגנתו: אין לי שתי נשים. את חנה נשאתי רק בצחוק; רק סעדה דהב שנישאתי לאחרונה, היא אשתי. שונה היתה סברת רבנות פתח תקוה אשר הכירה בחוקיות נשואיו הראשונים. זאת הי' תה גם דעתו של השופט החוקר, אשר הע' ביר את דינו של הנאשם לבית המשפט הי'

ד"ר נלסון ומשפחת אלפרד גדז'י
למנות — שני תאריכים

שדרות רוטשילד. תלמידי הגימנסיה מתלח' שים זה שנים כי פומרנצ'יק, למרות מקצועו הצנוע, הוא בעל נכסים ואדם עשיר. כמו כל אנדה, יש גם בספורים אלה מדה רבה של אמת: בעל הקיוסק איננו נמנה על העניינים. פרט לזה נתהוה במוחו, משך שנים, תסביך רדיפה, בכל שותה גוון רואה פומרנצ'יק גנב בכוח, כל עובר אורח — רוצח המתנכל לו.

הבחורים שתי גזוז. באחד מלילות השבוע שעבר בוק בעל הקיוסק פדיון הקר' פה, מצא בה 300 ל"י בלבד. בעוד שהיה זקוק ל-400 לקניית יום המחרת. הוא לוחה את החסר מיידו יעקב בלום, בעל בית קפה סמוך, תקע את כל הכסף לכיס מכנסיו. אר'

לים כי עליהם לסור לקונסוליה הצרפתית בתליאבי, לרשום את דבר פטירת בנם. פקיד הקונסוליה הסביר להם כי לשם כך דרושה תעודת מות ממשרד הבריאות. ההורים פנו לבית החולים. "הרופא פתח ספר גדול וחפש בו את שם בנינו", הם מספ' רים. "אבל כפי הנראה לא היה כתוב שם כלל כי הוא נפטר. אחרת למה היה שואל אותנו באיזה תאריך נפטר, בטרם נתן תעודת מות?"

תעלומה נראתה. הם מסרו את התא' ריך 3.4.49. הרופא נתן להם תעודה, רשם בה את התאריך שקיבל. אבל בלב ההורים ניקרה המחשבה כי משהו אינו כשורה. הם הלכו לבית הקברות, ביקשו כי יראו להם את קבר התינוק. אבל איש לא יכול לעשות זאת: קבר כזה לא היה כלל בנמצא. על כל פנים לא היה שם כל קבר שנשא את השם לוק סרגיי גדז'. כאשר קראו ההורים בעתון הצרפתי אקו ד'ישראל סיפור על יל' דה אשר אמה קבלה מבית החולים הודעה על פטירתה, ואשר נמצאה, כעבור שלוש שנים, חיה ובריא, נתמלא לבם תקוות. הי' אמונה כי תעלומה נוראה אופפת את דבר מותו המפוקפק של בנם לא נתנה להם מנוח. הם החליטו לנסוע לבית החולים, לבקר אר' ד"ר גלסון בביתו. לשאוב ממנו ידיעות מפרי' רטות ומתהומות. בבית הרופא ראו ההורים שלושה ילדים, — בניו. אחד מהם, שגילו התאים לגיל בנם, אילו היה נשאר בחיים, נראה להם דומה מאד ללוק סרגיי שלהם. הם פנו למשרדה, דרשו את פענוח התע' לומה. בחקירה מסרו את התאריך מות הילד בשני ימים לאחר התאריך שמסרו לראשונה. בתשובה, הגיעה אליהם תעודת פטירה ש' נשאה, לתמונה, את התאריך החדש: 5.4.49.

תעודת המוות השניה הגבירה את מבוכתם. "אנו מאמינים כי לוק לא מת. יתכן כי זוהי תקות שוא של הורים שכולים. יתכן מאד כי אמנם מת. אבל אנו לא נשוכנע עד אשר יוכיחו לנו את דבר מותו 'בראיות' חותכות.

רימונים עתיקים. ד"ר גלסון, אשר שיחק, בעיני ההורים, תפקיד מרכזי בתעלול' מה הזאת, ההולמת רומנים עתיקים, אימר: "בשעתו מסרתי את פרטי הפטירה למוצי' רות בית החולים. אינני יודע, (ואין זה מחוי' בתו לדעת) אם משרד הבריאות הוציא או לא הוציא תעודת מות."

בגן יבנה, ליד הצרכניה, מתגוררת משפ' חה אבלה ונבוכה; שאלה נוקבת מנקרת במוח ההורים: האם בנם הפעוט לוק סרגיי גדז' חי או מת?

הווי

אגדת הקיוסקאי העשיר

אחת המסורות הפחות מפוארות, אולי, אבל המקובלות ביותר בתליאבי היא לגימ'

מהווי. עד לתאריך המשפט יצטרך שמואל לחיות לבדו, כי אשתו השניה עזבה אותו משמעה על קיום צרתה. ה"צרה" שנובעת מן השופט והקהל אשר בבית המשפט, הת' חייבה בטביעת בוהן (מאחר שאינה יודעת את מלאכת הכתיבה) להופיע ולהעיד בבית המשפט המחוזי.

תעלומות

מה קרה ללוק סרגיי?

כאשר אדם נפטר הוא אינו נחלץ עדיין מכבלי הביורוקרטיה הממשלתית. הוא, או יותר נכון קרוביו ורופאו, בשיתוף עם מתי' קת הבריאות הממשלתית, חייבים לדאוג כי דבר המות ירשם, לפי החוק, בספרים מיוחדים. בדומה לתעודת לידה, מוצאת בי' מקרה של פטירה תעודה מיוחדת המעידה כי האדם נפח את נשמתו לפי כל חוקי הטבע.

חוקי הטבע האלה קבעו כי אדם יכול לי' מות, מות גופני, רק פעם אחת, על כן יכור לה להיות לקל אדם רק תעודת פטירה אחת. באם נמצא משהו שנפטר, לפי הרשום החר' קי, פעמיים, הדבר מוכיח (א) שמהו אינו בגדר הטבע, או (ב) שנפלה טעות משרדית. אבל אם, נוסף לכפילות מיוזרה זו, אין לבי' ציאו כלל את מקום הקברו של הנפטר בעל שתי התעודות, החדש גדול שבשתיים, כזאת אירע לתינוק לוק סרגיי גדז'.

האם תכוא מחר. משפחת גדז' על' תה לארץ מצרפת בסוף חורף 1949, שוכנה במחנה העולים בפרדס חנה, לפני השלחה לשיכון קבע בגן יבנה שבדרום. ימים מספר לפני ההעברה חלה התינוק לוק, הוכנס לי' בית החולים למחלות מדבקות בפרדס חנה, נשאר שם בעת שהוריו נדדו למשכנם החדש. כעבור ימים מספר ביקש סבו של הילד, שי' נשאר במחנה העולים, לבקר את נכדו החר' לה. משלא נתמלאה בקשתו הסתגן דרך הי'

* אסור לשאת יותר מאשה אחת, טניתון בגרמניה בהשפעת הסביבה הנוצרית, אינו חל לפי חוקה היהודי אף לא לפי חוק המ' דינה על ספרדים ות'מנ'ס.

הארץ

בשעות הבוקר של 26.13.51 ירה הנ' אשם בפועל... (חרות). שמואל ופרוהובניק, תליאבי, השנה היתה מעוברת?

אם בריטניה תעודת התיכשות יהודית בארץ ישראל... (העולם הזה). חמר פלאי, תליאבי. רבקה גושן, עתלית.

מה שוב?

האשה-היידה, חנה בתי-יעיש קטועי
לשמואל — שתי נשים

רוצה שיהיה נשיא. אני רוצה שישאר סבא". אשתו של הנשיא הראשון, **זלדה וייצמן**, שוחה בוקר בוקר במים הקרים של בריכתה הפרטית הקטנה והיפה ברחובות. בעת סיורו האחרון של שר החוץ **משה שרת** בבוסטון, ארצות-הברית, קבל את מפתח העיר ועלוו חרותות המלים: "לראש ממשלת ישראל, משה שרת". רבי-חובל **יצחק** ("אייק") **אהרונוביץ'** שינה את אורח חייו הפרטיים, כיוון את ההגה לנמל הנשואין. בחירת לבן: צעירה, ילידת אמריקה. שחקנית הקאמרי **חנה מירון** ובעלה מהנדס **יצחק ישר** החליטו להתגרש. אמרה חנה: (ששואיה הראשונים, לשחקן הקאמרי **יוסף ירון** נסתיימו גם הם בגר' שים) "כפי הנראה טרם מצאתי את הגבר האידיאלי!"

בעה בחורים עמדו אותה שעה לפני דלפקו של פומרנצ'יק, לגמו גוון בשלוות נפש שעורה את חשדו. שעה וחצי לארד מכן התפרץ האיש, אחוז' בהלה, לתסת המשרדה, הודיע כי שוודים ירו בו ממרחק של שני מטרים, החסיאי, לא הצליחו לגעת בכסף. מי השוודים? הכ' ריו המתלונן: אותם ארבעה ששתו גוון בי' עת שטיפל בכסף. על אף בטחוננו לא הצליח פומרנצ'יק לזהות את המתנקשים לפי הת' מונות שבאלבום הפושעים. סבורים קציני המשרדה: לא היה כל המעשה אלא פרי' דמינו של בעל קיוסק החרד לכספו. אילו אמנם נורה ממרחק כה קטן, לא היו השוודים מחסיאים אותו וידידו הסביבה היו שומעים את קול היריות. אולם פומרנצ'יק אינו מס' כים: לדעתו אין כל ספק כי אמנם ניסו ארבעה בחורים להורגו ולשדוד את כספו.